

5: 2013.03.14.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
11.K.30.241/2013/6.



A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Gáli Mihály ügyvéd (5400 Mezőtúr, Garibaldi u. 5.) által képviselt **Badacsonytomaj Önkormányzat Polgármesteri Hivatala** (8258 Badacsonytomaj, Fő u. 14.) felperesnek, a Dr. Dudás Gábor Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Dudás Gábor; 1011 Budapest, Iskola u. 38-42. A. ép. I/6.) által képviselt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes ellen, adatvédelmi ügyben hozott - NAIH-5990-6/2012/H - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított peres eljárásában - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A feljegyezett kereseti illeték összegét a Magyar Állam viseli.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 10.000,- Ft (tízezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

2012. október 15-én bejelentés érkezett az alpereshez, melyben a bejelentő arra hivatkozott, hogy a felperes által a www.badacsonytomaj.hu honlapon közzétett adatok nem felelnek meg az adózás rendjéről szóló 2003. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Art.) 55/B. §-ban foglalt előírásoknak. A bejelentés szerint a helyi adókkal tartozók adatait a felperes akként tette közzé, hogy az adótartozás összege mellett többek között az adózók adószámát is feltüntették.

A fentiek kivizsgálása érdekében az alperes 2012. november 9. napján eljárást indított a felperessel szemben, és a 2012. december 15-én kelt, NAIH-5990-6/2012/H számú határozatával az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 61. § (1) bekezdés f) pontja alapján a felperest 200.000,- Ft adatvédelmi hatósági bírság megfizetésére kötelezte. Az alperes megállapította, hogy a www.badacsonytomaj.hu oldalon közzétett adóhátralékosok listája a következő adatokat tartalmazta: név, adóazonosító jel, cím, adónem, hátralék, napi növekmény, később esedékes tartozás, túlfizetés. Az alperes a határozatában rögzítette, hogy az építményadó, és a késedelmi pótlék hátralékkal rendelkezők listájában az Art. 55/B. §-ában meghatározott személyes adatokon túl közzétételre került az adózók adóazonosító jele is, továbbá valamennyi listán (építményadó, gépjárműadó,

idegenforgalmi adó, iparüzési adó, késedelmi pótlék, talajterhelési díj, telekadó) a törvényben megjelölt adatkörökön túl közzétették a később esedékes tartozás és túlfizetés összegét is. A határozat rögzíti továbbá azt, hogy a felperes közzétette a talajterhelési díj hátralékosok listáját is annak ellenére, hogy a talajterhelési díj nem minősül helyi adónak. Az alperes megállapította, hogy a határozatban rögzített esetekben a felperes közzétett olyan személyes adatokat, melyekre nem volt törvényi felhatalmazása. Mindezzel az alperes megállapítása szerint a felperes megsértette az Info tv. 5. § (1) bekezdésében, valamint az Art. 55/B. §-ában foglaltakat, azaz az adatkezelése jogellenesnek minősül. Az alperes az előzőek alapján bírság kiszabását tartotta indokoltnak, melynek mértékének meghatározása során figyelembe vette azt, hogy a felperestől, mint közfeladatot ellátó szervtől elvárható az adatvédelmi szabályok pontos ismerete és betartása, valamint azt, hogy 2012. I. negyedévéét követően a szóban forgó eljárás megindításáig egyetlen alkalommal sem vizsgálták felül a közzétett adólistát, az adatokat nem aktualizálták. Az alperes a bírság összegének meghatározásakor a felperes javára vette figyelembe azt, hogy a felperes az alperes értesítése alapján rögtön intézkedéseket tett, a jogsértő állapotot megszüntette. Az alperes a határozatát az Info tv. 3. § (2) bekezdésére, 4. § (1)-(2) és (4) bekezdéseire, 5. § (1) bekezdés b) pontjára és (3) bekezdésére, 61. § (3)-(4) bekezdéseire, valamint az Art. 55/B. §-ára alapította.

A felperes a határozat ellen keresetet nyújtott be, melyben kérte a határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Arra hivatkozott, hogy az alperes az eljárása során megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 94. § (1) bekezdésében foglalt fokozatosság elve és gyakorlata alkalmazására vonatkozó törvényi előírásokat. Ennek megfelelően, ha a jogszabály megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával - újabb hatósági eljárás lefolytatása nélkül - orvosolható, a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és a jogkövetkezményre történő figyelmeztetés mellett kötelezi annak megszüntetésére. A hatóságnak tehát csak akkor van lehetősége bírságolási eljárás megindítására, ha a végzésben meghatározott idő eredménytelenül telt el, vagy ha a további jogkövetkezmény alkalmazását megelőző felhívás alkalmazása kizárt. Álláspontja szerint ezen érvelést tartalmazza a 12/2011. (III. 23.) AB határozat is. Tekintve, hogy jelen esetben nincs a fokozatosság alkalmazását kizáró jogszabály, ezért a hivatkozott törvényhely előírásai az alperes által is betartandók. Álláspontja szerint a határozat jogszabálysértő azon okból is, mert sérti az Info tv. 61. § (4) bekezdésében rögzített, az eset összes körülményeinek figyelembe vételére vonatkozó rendelkezéseket. Mindezek okán a határozat sérti a Ket. 2. § (3) bekezdésében, 3. § (1) bekezdés b) pontjában, 50. § (1) és (6) bekezdéseiben, és a 94/A. § (1) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezéseket is. Az alperes a bírság kiszabása során egyáltalán nem vizsgálta meg a felperes anyagi helyzetét, teljesítőképességét, így azt, hogy a felperes 2012. évben ÖNHIKI-s település volt. A határozatból nem állapítható meg a Ket. 94. § (1) bekezdésében foglalt elemek mérlegelése sem. Végezetül arra is hivatkozott, hogy a határozat egyetlen helyen sem tartalmazza az Info tv., illetve a Ket. pontos megnevezését, amely sérti a Ket. 72. § (1) bekezdés ef) alpontját.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte fenntartva a határozatában foglaltakat.

A felperes keresete **nem alapos**.

A bíróság a keresettel támadott határozatot a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján vizsgálta felül. A bíróság az alperesi határozat jogszerűségét a Pp. 215. §-a alapján a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátaira figyelemmel a következők szerint vonta értékelésébe.

Az Info tv. 60. és 61. §-ainak vonatkozó rendelkezései:

60. § (1) A személyes adatok védelméhez való jog érvényesülése érdekében a Hatóság adatvédelmi hatósági eljárást indíthat.

(2) Az adatvédelmi hatósági eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényt az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Az adatvédelmi hatósági eljárás kizárólag hivatalból indítható, az akkor sem minősül kérelemre indult eljárásnak, ha az adatvédelmi hatósági eljárást a Hatóság bejelentésen alapuló vizsgálata előzte meg. Ha azonban az adatvédelmi hatósági eljárást a Hatóság bejelentésen alapuló vizsgálata előzte meg, a bejelentőt az adatvédelmi hatósági eljárás megindításáról, illetve befejezéséről értesíteni kell.

(4) A Hatóság adatvédelmi hatósági eljárást indít, ha a bejelentésen alapuló vizsgálat alapján vagy egyébként valószínűsíthető a személyes adatok jogellenes kezelése, és a jogellenes adatkezelés

- a) személyek széles körét érinti,
- b) különleges adatokat érint, vagy
- c) nagy érdeksérelmet vagy kárveszélyt idézhet elő.

61. § (1) Az adatvédelmi hatósági eljárásban hozott határozatában a Hatóság

- a) elrendelheti a valóságnak nem megfelelő személyes adat helyesbítését,
- b) elrendelheti a jogellenesen kezelt személyes adatok zárolását, törlését vagy megsemmisítését,
- c) megtilthatja a személyes adatok jogellenes kezelését vagy feldolgozását,
- d) megtilthatja a személyes adatok külföldre történő továbbítását vagy átadását,
- e) elrendelheti az érintett tájékoztatását, ha azt az adatkezelő jogellenesen tagadta meg, valamint
- f) bírságot szabhat ki.

(3) Az (1) bekezdés f) pontja szerint kiszabott bírság mértéke százezertől tízmillió forintig terjedhet.

(4) A Hatóság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetve a bírság mértékének megállapításában az eset összes körülményeit - így különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a jogsértés súlyát és a jogsértés ismétlődő jellegét - veszi figyelembe.

A Ket. vonatkozó rendelkezései:

2. § (3) A közigazgatási hatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli, döntését valósághű tényállásra alapozza.

3. § (2) A közigazgatási hatóság:

b) hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, ennek során nincs kötve az ügyfelek bizonyítási indítványaihoz, ugyanakkor a tényállás tisztázása során minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kell vennie,

50. § (1) A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

(6) A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

94. § (1) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés befejezéseként megállapítja, hogy az ügyfél a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette,

a) és a jogszabály vagy hatósági döntés megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával orvosolható, a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és legalább húsznapos határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel végzésben kötelezi annak megszüntetésére,

(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdés a) pontja, ha

e) az adott ügyben autonóm államigazgatási szerv vagy önálló szabályozó szerv jár el.

A bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy a felek között nem volt vitatott az, hogy a felperes a terhére rótt jogszabálysértést elkövette. Vita tárgyát jelen peres eljárásban az képezte, hogy az alperes alkalmazhatta-e a határozatában rögzített szankciót (adattvédelmi bírság), illetve a mérlegelés szempontjai megfelelnek-e az alkalmazandó jogszabályokban előírt szempontoknak.

A bíróság hangsúlyozza, hogy a felperes által hivatkozott Ket. 94. § (1) bekezdésének a) pontja a tárgyi eljárásban nem volt alkalmazható, tekintettel arra, hogy az ügyben az Info tv. 38. § (1) bekezdése szerinti autonóm államigazgatási szerv járt el, így a szóban forgó eljárásban a hivatkozott, a jogszabálysértés megszüntetésére kötelező végzés meghozatala a Ket. 94. § (2) bekezdésének e) pontja alapján kizárt volt.

A bíróság megállapította, hogy az Info tv. 60. § (2) bekezdése, és a Ket. 13. § (2) bekezdés j) pontja alapján az adattvédelmi eljárásra a Ket. szabályait csak akkor kell alkalmazni, ha az Info tv. eltérő szabályokat nem állapít meg. Az Info tv. 61. §-a rögzíti az adattvédelmi eljárásban alkalmazható szankciók körét, és meghatározza, hogy a bírság indokoltságának és mértékének megállapítása során az eljáró hatóságnak mely szempontokat kell figyelembe vennie, ezért a bírság kiszabása, mértékének megállapítása során az alperesnek az Info tv. szabályai szerint kellett eljárnia.

A Pp. 339/B. §-a alapján, mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. A bíróság megállapította, hogy az alperes a határozatában a jogsértés súlyát értékelve, a mérlegeléskor figyelembe vett szempontokat rögzítve indokoltan tartotta a bírság kiszabását. A mérlegelés szempontjai a határozatból egyértelműen kitűnnek, a 100 ezer Ft-tól 10 millió Ft-ig terjedően kiszabható bírság alsó értékéhez igazodó bírságösszeg

megállapítása során az alperes a tényállást a határozathozatalhoz szükséges mértékben a Ket. 50. §-ában foglaltak szerint feltárta, a tárgyi jogsértés jellegéből fakadó valamennyi figyelembe vehető körülményt a határozat rögzíti. A felperes az eset összes körülményeinek mérlegelése körében kizárólag az önkormányzat teljesítőképességének figyelmen kívül hagyására hivatkozott, azonban a teljesítőképességre vonatkozó szempontok értékelése a jogsértés súlyának megállapítása szempontjából relevanciával nem bír, így mérlegelési szempontként az alperesnek értékelnie nem kellett.

A bíróság a felperes által a keresetben hivatkozott Ket. alapelveinek megsértését sem állapította meg, ugyanis a Ket. alapelveinek megsértésére önmagában a határozat jogszabálysértő volta csak nyilvánvaló esetben alapítható, melyet a felperesnek egyértelműen bizonyítania kell, erre azonban a peres eljárás során nem került sor. A bíróság megállapította továbbá azt is, hogy az Info tv. és a Ket. pontos megjelölése a felperes által előadottak szerint a határozatból valóban hiányzik, ez azonban az ügy érdemére nem hatott ki.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak, ezért azt a Pp. 339. §-a alapján elutasította.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdésének h) pontjában biztosított illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 43. § (3) bekezdésében meghatározott mértékű kereseti illetéket a magyar állam viseli a 6/1986 (II. 26) IM rendelet 14. §-a értelmében, tekintettel a felperest az Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre.

A felperes pervesztes lett, így az alperes perköltségének megfizetésére, melyet a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján, mérlegelési jogkörében eljárva – figyelemmel arra, hogy tárgyalás tartására nem került sor, továbbá figyelemmel a beadványok számára, az alperes által elvégzett jogi munkára, valamint az ügy bonyolultságára – állapított meg, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2013. március 11. napján

dr. Kopinja Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

